

FLORAAS Zwymel-snicken.

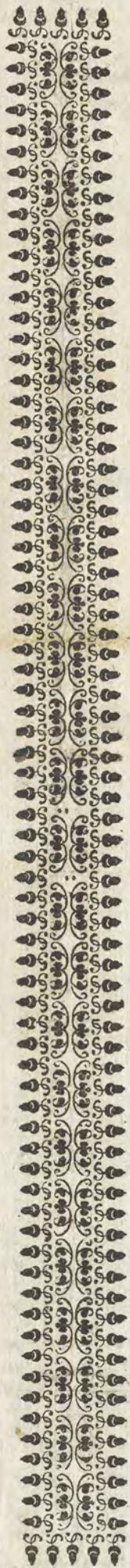

Gut Mieuwes Suyp-graagh voort/ loopt nou na Halle Floris
 En soecht deur d'hiele Stadt weer dat ien goe Doctoer is/
 't Bloem-Hoertje dat is sieck/ siet hoe treckt sy de mongd
 En snackt vast na heur aam/ licht geeft s'er giest terstongd.

M

Zester Jan komt hier een poosje
 Bregd wat krupen upt je doosje
 Haest je doch/ ep! loopt wat ras/
 Hier is een niet wel te pas :
 Weetje wie het is mijn broertje?
 't Is het loose Bloemen-Hoertje,

't Is dat soo gheachte dier
 Och dat geeft heur giest nou schier/
 Siet wat zijn heur kaeckjes blicckjes
 Heer het is gheweldigh sieckjes/
 Doetje best doch lieve man
 Of per niet ghenesen kan;
 Doelt heur polsje sleet soo slapjes/
 Geester doch ien d'ranckje knapjes/
 Odoneerd het wel te deegh
 Ofse wat verlichtingh kreegh/
 Liebe Daer ep spaerd gien koste/
 Datje heur hier of verloste/
 Gut ie kreegh al watje woud/
 Al ie hiele sack vol goud;
 Jae al mier as nemand miende :
 Want sy het veul rijke vriende
 Die steedts wensden nacht en dagh
 Datse weer ghenesen magh/
 Datje heur ien reys deed laten/
 Souw heur dat niet wel wat baten
 Deur de roeringh van het bloedt/
 't Is miest hartseer dat 'r doet.
 't Slappen vande Ouwenaerders,
 Croonen, Switzers zijn beswaerders
 Van heur (eertijds) blpe geest/
 Doen die zijn gheacht gheweest/
 Doe men die van laghe prijsen
 Soo tot hooghe op dee rijsen/
 Och doe wasse soo ghesongd/
 En doe won men gelt as strongd/
 Doen kost sy het lijf wat sal ven/
 Als men soo by heel' en hal' ven
 Poopde vande klare voght/
 Heer wat hadse doe ghenoght/
 Doen en wist sy van gien stenen :
 Maer doen gingh sy altydt henen
 Bly en vrolick over straet
 Deer sy't hooft nou hangen laet/
 Doen was 't soete sloosje vrolick
 Deerse nou soo geeps en olick
 Seper siet ghelijck een schim/
 Wat dit loopt doek al te slim/
 't Leeck heur luck en kon niet misse
 Doch het valt soo tegens gissen/
 En dat in soo'n korten tydt
 Dit is al te grooten spyt ;
 't Is gien wongder isse swackjes :
 Want het zyn gien klepne smackjes :
 Maer 't zyn stoten bistter strij
 Die deer quetsen 't hiele lijf.

Wel wat kander doek niet beuren
 Om heur sieck sel menigh treuren
 Jae wel huplen snot en quijl/
 Duerd dit slegds maer noch een wijl :
 Want men hield heur soo in eeren
 Snyers/Webers/ Pelsers/ Heeren/
 Jae/ al 't volckje vande Stadt
 In heur schier behagen had.
 'k Weeter die'er Bed' verkochten
 En by heur' et gheltje brochten/
 Ja maet hiele winckels Bont
 Men heur wel ten offer sond'.
 Och! dat sy nu quam te sterben
 Wel wat souder menich zwerben
 In benauthent om heur doodt/
 Och! die rou die was te groot/
 Lieven Heer weer kreegmen 't laecken
 Om al 't rou-goet of te maecken :
 Al de Winckels raecten leegh
 Eer men deer genogh toe kreegh.
 Miester kost ier heur ghenesen
 Gut wat souder blyschap wesen/
 'k Wed dat malle Jaep en mongd
 Dan wel heest tot lacchen stongd.
 Pietje Quist-gelt deur dit hoozen
 Deed sy'n mongd dan op tot d'oozen/
 Fransje Bijte-bier sou gaen
 Dan van vzeugd sy'n bupckje laen/
 Ackerloot hoe sou int Haentje
 Dan weer draepen 't bochtigh kraentje/
 Hoe sout gaen a vous, a moy
 Dat moet upt of 't is geen roy.
 Jan maet toond nou eens ie krachten/
 Kost ier sieck maer wat versachten/
 Datse raecten op de bien
 Langst wat sou pou eer gheschient
 Al de Haerelemse Webers
 Souden strack zyn milde-gebers :
 Want heur leben isset nou
 Dat/dat goet hout van 't ghetou
 Och! dat sy de giest gingh gheben
 Menigh moster weer an 't Weben/
 Menigh most weer an de Ploegh
 Die nu miest zijn inde Kroegh/
 Rijckt iens ofse groote noot het/
 't Lijckt schier ofser nee de doodt set/
 Och! roept al de vrienden t' saem
 Siet se snackt al ne'er aem/
 't Swiet beginter upt te byeken/
 Jae maet s' is al songder spreken/
 Al ie moepten nou byn staect/
 'k Wed dat sy't niet langh mier maeckt:
 Deer mee sterft het loose Meertje
 Laaster noch iens mit ien veertje/
 Heer wat is het sloosje swack
 Snick/ dat is heur leste snack.

Nota.
 Tot Haerlem is ge-
 beurt datter een by
 daghe met een Lan-
 teerne met seskeer-
 fen gingh over straet
 foecken, hem vrae-
 gende wat 't beduy-
 ded seyde : 'k Soeck
 Snyers om Rouman-
 tels te maecken voor
 de Bloemisten, alsoo
 der veele van doen
 zijn, wiste niet waer
 hyle al vinden soude.

TRANSFORMATIE.

FLORA die had ghemaect van Wevers en van Snyers,
 En ander sleght ghelpuys, Califf' en Paerde ryers,
 Die staedigh inde Kroegh by Wijn en lecker Bier
 Men domineren sagh, als kleyne Heertjes schier,

Doch siet wat vreemdigheydt, die 'tvolck na weynig dagen
 Noch op een fraeye Hengst seer moedigh ryen saghen,
 Die sitten nu alweer op 't mager houte Paert
 En spelen poff, poff, poff, nae al de Wevers aert.

J. Soet.

